

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3233, 3605 og 4473; tillæg A, sp. 2369; tillæg B, sp. 673; tillæg C, sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovebekendtgørelse nr. 308 af 29. juni 1979.

1. Arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen opkræves i dag af forsikringsselskaberne i forbindelse med opkrævning af bidrag til lovpligtig arbejdsskadeforsikring. Det foreslås, jfr. forslagens § 1, nr. 11 og 13, at arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen fremtidig opkræves af statsskattedirektoratet og indbetales til statsskattedirektoratets kildeskatteafdeling sammen med indbetalingerne af de indeholdte kildeskattebeløb.

En sådan opkrævningsform vil være en fordel for staten både ud fra administrative og økonomiske synspunkter.

Forslaget medfører ikke en ændring af bidragets størrelse, men alene af opkrævningsformen.

Der foreslås en mindre ændring i kredsen af bidragspligtige arbejdsgivere. Efter de gældende regler betaler samtlige arbejdsgivere, der er forsikringspligtige efter arbejdsskadeforsikringsloven, bidrag til arbejdsløshedsforsikringen. Efter forslaget påhviler denne forpligtelse samtlige arbejdsgivere, der er omfattet af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, og som enten er indeholdelsespligtige i henhold til kildeskatteloven, eller som beskæftiger lønmodtagere under sømandsskatteordningen.

Kredsen af lønmodtagere, for hvilke der skal betales bidrag, ændres samtidig, således at den svarer til de lønmodtagere, der falder ind under de nævnte ordninger. Endvidere stilles der af administrative og kontrolmæssige grunde forslag om at ophæve en række bestemmelser om fritagelse for at betale bidrag for en række lønmodtagergrupper, jfr. forslagens § 1, nr. 12.

2. Det er regeringens opfattelse, at efterlønsordningen, som trådte i kraft den 1. januar 1979, har fungeret godt i det forløbne tidsrum.

På et enkelt punkt, nemlig i forbindelse med overgangen fra efterløn til folkepension ved 67 år, har der dog vist sig behov for en mindre ændring.

Efter de gældende regler ophører efterlønnen den dag, medlemmet fylder 67 år. Folkepensionen udbetales forskudsvis fra den 1. i den følgende måned. Medlemmer, der har fødselsdag sidst på måneden, har således en bedre økonomisk stilling end medlemmer, der har fødselsdag først på måneden.

Dette er blevet opfattet som en forskelsbehandling af medlemmerne. Da regeringen lægger vægt på, at medlemmerne ved overgangen fra efterløn til folkepension stilles lige, foreslås det, jfr. forslagens § 1, nr. 9 og 10, at retten til efterløn forlænges, indtil tidspunktet for den første folkepensionsudbetaling, dvs. indtil den 1. i måneden efter medlemmet er fyldt 67 år.

Da den almindelige alder for udtræden af arbejdsmarkedet anses for at være 67 år, og da de gældende regler for folkepensionisters dagpengert har vist sig vanskelige at administrere, foreslås det samtidig, jfr. forslagens § 1, nr. 7 og 8, at lade retten til dagpenge bortfalde på det tidspunkt, hvor medlemmet er berettiget til at få udbetalt folkepension, dvs. med udgangen af den måned, hvor medlemmet er fyldt 67 år.

3. Som et led i statens tilsyn med de anerkendte arbejdsløshedskasser er det konstateret, at de lønoplysninger, der ligger til grund for beregningen af dagpengesatserne, ikke altid er tilstrækkelig korrekte til at sikre, at dagpengene udbetales med det rigtige beløb. Der finder derfor i et vist omfang fejludbetalinger sted i form af såvel for høje som for lave satser.

På denne baggrund foreslås, jfr. forslagens § 1, nr. 16 og 17, en ændring af lovens § 91 om arbejdsgiveroplysninger.

Formålet er at gøre det til en hovedregel, at dagpenge i de tilfælde, hvor der skal foretages satsberegning, kun kan udbetales, når der foreligger en erklæring fra den tidligere arbejdsgiver om medlemmets lønforhold i beregningsperioden.